

ԵՐԵՎԱՆԻ ՄԵԿԵՐՈՐԴ ՏԱՐԻ

ՄԵԿԵ

Տարեկան գինը 10 ռուբլի. կէս տարեկանը 6 ռուբլի.
Առանձին համարները 5 կոպէկով.
Թիֆլիսում գրքուէմ են միմիայն խմբագրատան մէջ.
Մեր հասցեն. Тифлисъ, Редакция «Мікакъ».
Կամ Tiflis, Rédaction «Mschak».
Տէլեգր. № 253.

Խմբագրութիւնը բաց է առաւօտեան 10—2 ժամ
(բացի կիրակի և առաքին օրերէն).
Ծայրագրութիւնը ընդունւում է ամէն լիցքով.
Ծայրագրութիւնների համար վճարում են
խմբագրութիւնը տողատեղին 10 կոպէկ.
Տէլեգր. № 253.

ՀԻՄՆԱԳԻՐ ԳՐԻԳՈՐ ԱՐԾՐՈՒՆԻ

Բժշկական Միջնա Մարտնիկ, օր. Գառարիկէ և Կ. Հոփոսի մէջ Մարտնիկները
նորը ցաւը արտի յայտնում են ազգականներին և ծանօթներին—առաջինները իրանց
անմոռանալի մօր, իսկ վերջինը՝ օկեպոնը

Մ Ա Ր Թ Ա Մ Ո Ւ Ր Ա Պ Ե Ա Ն Ի

մահը, որ տեղի է ունեցել Պետադոսովում. Յուդարկաւորութիւնը կը լինի կիրակի,
օգոստոսի 31-ին, առաւօտեան 9 ժամին, երկայնուղղ կայարանից դէպի Մոզնուս.
Գէորգ եկեղեցին թաղումը խօշիվ մըքի գերեզմանատանը

2—2

ԹԱՂԱՅԻՆԱԿՈՒԹԻՒՆ

Բաղաձայն անտառութիւն.—ԵՐԵՎԱՆԻ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ,
Մատենադարան. Նամակ Մարտնիկ-
չիք. Ներքին լուրեր.—ՄՍԱՄԻՆԻ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ.
Թիֆլիս.—Խաչէ կատարում Մակեդոնացում.
Առաջին լուրեր.—ԽԱՆԻ ԼՈՒՐԵՐ. Մանու-
րանկար.—ՀԵՆՐԻԿԻՆԵՐ.—ՅԱՅՏԱՐԱՐՈՒԹԻՒՆ.
Թիֆլիս.—ԲԱՆԱՍԻՐԱԿԱՆ. Հաստատուն ա-
պագան

ԹԱՂԱՅԻՆԱԿՈՒԹԻՒՆ

Մի շարքի արտից առաջ, կիրակի, օ-
գոստոսի 24-ին, Բէյրութում տեղի ու-
նեցան անպատեհի մեծ անկարգութիւն-
ները Մահմետականները յարձակվեցին քրի-
ստոնեաների վրա քաղաքի Մեղրա թա-
ղում և սկսեցին նրանց ծեծել ու սպա-
նել. Բրիտանականները, որքան կարողա-
ցան, դիմադրեցին: Առաջացաւ ծանր ընդ-
հարում, որի հետևանքն էին երեսուներե-
քի սպանվածներ, բազմաթիւ վիրաւոր-
վածներ և ծեծվածներ: Սպանվածների
թոււնն է և մի ամերիկացի:

Բէյրութը գտնվում է Միջերկրական
ծովի հարաւ-արեւելեան ափում, դրուզ
կոչված ազգաբնակչութեան շրջանում:
Դրուզները առհասարակ հաշտ չեն թիւր-
քական տարրի հետ և օգտվում են ամեն մի

գէպից ցոյց տալու թիւրքերին իրանց
ատելութիւնը: Հայկական կոտորածների
ժամանակ դրուզները բարձրացրին մի քա-
նի տեղերում ապստամբութեան դրօշակ,
բայց յետոյ ընկձկեցին և հանգստացան:
Բէյրութի ներկայ գէպը մի դրուզներ
դեր չեն կատարել և առայժմ խաղաղ
են: Բայց եթէ այդ գէպի վերաբերու-
թեամբ թիւրքիան չը կարողանայ խելացի
գիրք բռնել և սանձահարել մահմետա-
կաններին, այն ժամանակ դրուզների մէջ
կը սկսվի յուզումներ, որը կարող է բար-
դուլթիւններ առաջացնել: Թիւրքիայի և
մահմետականների դէմ կանգնած է այս-
անգամ Ամերիկան, որը անբուական է
թիւրքիայից այն պատճառով, որ նա պատ-
շաճաւոր պատկանանքով չէ վերաբեր-
վում ամերիկական հպատակներին և թոյլ
է տալիս մահմետականներին սանձաւար
վարուները քրիստոնեաների վերաբե-
րութեամբ: Ամերիկական նաւատորմը ու-
ժեղ պատրաստութիւններով երևացել է
Բէյրութի շրջանում և կարող է դիմել ան-
միջական գործողութիւնների: Եթէ չը
ստանայ գոհացուցիչ հաւաստիացումներ
Թիւրքիայի կողմից:

Թիւրքիայի կառավարութիւնը, զգալով,
որ ամերիկացիների հետ կատակ անել չէ
կարելի և որ Բէյրութում սկսված յուզ-
մունքը կարող է շատ արագ տարածվել

ԽՈՒՄԻՆԻՆԻ ՆԱԽՆԵՐԻ

Խնայելով ամառը գեղեցկութիւնը, հեռա-
ցայ աղբիւրից, օակայն բոլորովին վերափոխ-
ված, առանց այլ և այլութեան վերադառնալ
գիրքը, գէպի մերձակայքներն ունեցած մարդ-
կային պարտականութիւններն գէթ մի մասը
կատարելու և ամուսնանալ:

—Միջայէլ.—առաջի եւս ընկերոջ տեսնե-
լուն պէս, որ պատրաստվում էր թէյ խմելու,
—Ինչո՞ւ, եւ աղբիւրի մօտ տեսայ Սօնային
և հաւանեցի:

—Ուռն.—գոռաց Միջայէլը.—հաւանեցի և
լաւ էլ արիւր, Երբ ես նշանում:

—Երբ որ ուզում էք. այո, պէտք է տեղա-
փոխվեմ գիրքը, և ամուսնանամ:

Միջայէլը վեր թաւ տեղից, գրկեց ինձ,
մենք համարուկեցինք.—կողորդ օնգովից. ես
արտասովել էի ցանկանում, ինչու էլ չը հա-
կանալով թէ ինչու:

—Սրանք թէ մեր միւս ընկերներն էլ հե-
տեին մեզ.—բիշ յետոյ առաջ Միջայէլը.—
նրանք խնդրեմ օրիւն են ըմբռնել. գիրքի պա-
հանջները քիչ են. գիրքը անհամեմատ կրճա-
տում է մեր պահանջները, զոր փոխարէն
զարգացնելով սուրբ գգացմունքներ, որոնց ա-
նունով ես էլ, դու էլ, մեր ընկերներն էլ երդ-
վում են: Բաւական է, որ փչացած չես և կայ-
ծեր կան արտուժը. համ դու երջանիկ կապ-
րես, համ հարեաններդ:

Միջայէլը օրից յետոյ նշան օրհնված էր ար-
դէն. ես նշանած էի: Այժմ պարծնում էի,
որ այդպիսի մի սուրբ կոչում ունեմ ինձ վրա,
և միայն մնում էր միաժամանակ վերադառ-
նալ Բալթիանի, մի քանի բուրբ խնայել ու
բոլորովին վերահաստատվել գիրքում:

IV

Նստած գէպի Բագու յայտնող գնացքի վա-
գոնում, աչքերս փակել էի և մօտիկ անցնալի

թէ Դամասկոսի և թէ Լիբանանի շրջան-
ներում, շապեց հեռացնել Բէյրութի
վայրին, զսպել տեղական մահմետական-
ներին և ամենաեղանակեալ բանակցութիւն-
ներով հաւաստիացնել թէ ամերիկական և
թէ եւրոպական հիւպատոսներին, որ իր
կողմից ձեռք կառնվեն ամեն տեսակ մի-
ջոցներ բաւարարութիւն տալու, ուսմ որ
անհրաժեշտ դատվի, գործի դրութիւնը
պարզելուց յետոյ:

Ճիշտ է, Բէյրութի դէպքը առայժմ
կղզիացած մի դէպք է: Եւստորութիւն է
կրում Միջերկրականի հարաւ-արեւելեան
ափում, բայց մենք նրան արձանագրում
ենք, իբրեւ քաղաքական քրօնիկոնի մի այն-
պիսի երևոյթ, որը Թիւրքիայի վերաբե-
րութեամբ շատ ընտրող է: Այդ պատու-
թեան ամեն մի անկիւն կարող է բռնկվել
և փոքրիկ կայծերից հրդեհներ առաջաց-
նել: Եւ Թիւրքիան մշտական հրդեհաշէջի
մի գերի մէջ է անվերջ հրդեհների վե-
րաբերութեամբ, որոնց առաջացնող ինքն
է իր անկուղուղական կառավարչական
սխառնումը:

Քաղաքական աշխարհում հետաքրքրված
են Անգլիայի և Աւստրիայի յարաբերու-
թիւնների հարցով: Անգլիական Էդուարդ
թագաւորը, օգտվելով այն դէպքից, որ նա
բէյրութեան պատճառով գտնվում է
աւստրիական մայրաքաղաքի մօտ, ցան-
կութիւն յայտնեց տեսակցել կայսր Ֆրանց-
Յոսէֆին հետ: Այդ տեսակցութիւնը ա-
ռիկ է տուել երկաւորիւր, որ Անգլիան
և Աւստրիան որոշ համաձայնութիւն կը
կայացնեն թէ Բալկանեան թերակղզու
գործերի և թէ քաղաքական ուրիշ հար-
ցերի վերաբերութեամբ: Սակայն մինչև
այժմ որոշակի կերպով ոչինչ յայտնի չէ
հրապարակում և քաղաքական մամուլը
միայն ենթադրութիւններ է անում:

Քաղաքականութիւններն էի ուզում ամօրնաց-
նել իմ յիշողութեան մէջ. անհամապատասխան
նման արագութեամբ փոխվում էին պատկեր-
ները և ես գտնում էի, որ դեռ գիւղումն եմ,
այնտեղ եմ ապրում, բոլորից սիրված, բոլո-
րին սիրելիս... Սրբ գնացքի սուղիւր ցրվում
էր անօրէնքս, ես զարմանում էի, թէ ինչ-
պէս է պատահել, որ մինչև այժմ կերակրել
եմ ինձ և հասկացողութիւններով դէպի գիւ-
ղը, գիւղական կեանքն ու աշխատանքը և ինչ-
պէս էր, որ միշտ ինձ հերքնչում էի, թէ ես
այնտեղ հեղինակութիւն ունենալու համար
հրաժայող միայն պէտք է լինեմ և ոչ թէ աշ-
խատող մշակ:

Ես կրկին Բալթիանի էի. նոյն վիշկանելը,
նոյն ծուխն ու մուրը, նոյն մուշկ դէմքերը,
ոռվալուր ծառայողների նոյն պարագայ մնացած
լէզէմները... Ընկերներից մի քանիսը եկան
մօտ, ես նկարագրեցի տեսածս ու լսածս և
վճռեալ հարցրեցի. նրանք էլ արդէն որոշել
էին մի կամ երկու ամսից յետոյ ընդ միշտ
թողնել Բալթիանին, մի և նոյն ժամանակ
յայտնեցին, որ մեր ընդունակ ընկերներից
մէկն էլ, Յովսէֆը, արդէն ամիս ու կէս է,
որ գիւղումն է: Ուրախացայ այդ բարի լու-
րերը լսելով. առանց ուշադրելու մի նախակ
գրեցի Յովսէֆին դէպի գիւղն ունեցած օգու-
նոր մաքրես նրա՝ յայտնելով ու խնդրելով,
որ էլ դէպի Բալթիանի երես չը թեքէ, որով-
հետեւ Բալթիանին մեզ կարօտութիւն չունի,
պաշտօն գտնելը հնչող չէ. խնդրողները շատ
են, և վերջապէս՝ պատճառում եղած ժամա-
նակիս էլ օրհնել չը տիրացանք, բացի այն, որ
մեր ամենատուրը հատուկները ոտնահարեցինք:
Մի ամսից յետոյ միայն ստացայ նամակիւս
պատասխանը:

«Ես ձանձրացել եմ.—գրում էր նա.—փոր-
ձեցի աշխատել, չը կարողացայ, անընդունակ

ՆԵՐՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ

Մ Ա Տ Ե Ն Ա Գ Ր Ո Ւ Թ Ի Ն

Գ. Աղայեանց յուսման մայրենի լեզուի, երբոր
և լայնորդ տարիների համար, 2000-րդ բարեխոսած
և ճշմարտացի հրատարակութիւն: 300 էր. գինը 65 կ:

Գերմանացի մանկավարժներից մէկը իրա-
ւացի կերպով նկատում է, թէ դասագիրքը
կրթական գործում նոյնքան նշանակութիւն
ունի, որքան զէնքը զինուորի, գործիքը ար-
հեստագործի և մեքենան գործարանի համար:

Դասագրքակութեան աղիւղութիւնը կախված
է ի հարկէ, գլխաւորապէս երեխայի ընդու-
նակութիւններից ու դաստիարակի ձեռննա-
սութիւններից, բայց շատ մեծ դեր է խաղում և
դասագիրքը: Դա երեխայի ու դաստիարակի
միջնորդն է, նրանց հաղորդակցութեան գոր-
ծիքը: Որքան կատարելագործված է այդ գոր-
ծիքը, նոյնքան կը հետեւանայ աշխատանքը:

Այս աղիւղը պահանջներն համապատասխա-
նելու համար «Մայրենի լեզուի» դասագիրքը
պէտք է հետեւէ երկու. հիմնական սկզբունքի՝
ա) իր նիւթերի բովանդակութեամբ համապա-
տասխանէ մանկական հոգեբանութեանը և
նրա աստիճանական զարգացմանը. բ) իր բա-
ռերի ու օճի կազմութեամբ երեխայի առաջ
բաց անէ մայրենի լեզուի հարստութիւններն
ու ամուսնայապարկութիւնները:

Գ. Աղայեանցի այս դասագրքի մէջ ընդա-
նուր առմամբ իրագործված են այդ երկու
սկզբունքն էլ: Նրա ոճը ձկուն է, ստույգ,
կենդանի և մի և նոյն ժամանակ հարուստ:
Նրա դասագրքած նիւթերը բովանդակաւոր
են, հետաքրքրալից և «մայրենի» կոչվու-
արժանի: Առանձնապէս չնշտում ենք այս
վերջին կէտը, որովհետեւ դա մի առաւելու-
թիւն է, որ մեծ նշանակութիւն ունի «մայ-
րենի լեզուի» դասագրքակութեան համար:

Ներկայ դասագիրքը բաղկացած է չորս բա-
ժիններից: Առաջինը պարունակում է ընտա-
նական կեանքից վերցրած բազմազան բարոյա-
կրթական յօդուածներ՝ արձակ և բանաստեղ-
ծական: Երկրորդում կենդանիների կեանքն է

գտնվեցայ. փորձեցի կարգաւ գիւղացիների
համար, չաղողից. ընտելութիւնը գեղեցիկ է,
բայց ինձ յաւիտեան գրաւել ու կերակրել չէ
կարող. ձիւղ է, մերսնը ունեւոր են, բայց պա-
րագայ նստել ու նրանց բերածն ուտել, ձիւրա-
կերութիւն է. հետո մի քիչ ունեւոր, օտակայ
գործադրել չէ լինում. ինչ անեմ. խղճուկ
գիւղական վարժապետը դառնում, շատ քիչ
բան կարող եմ անել: Երկրորդը դառնալուց
հետո եմ, որովհետեւ, իսկապէս, ինչպէս դու
էիր մի ժամանակ ասում, անհնար է օւղյաթ
չապիկը դէն շարքերը: Դրանով ինձ իմ ար-
ժանապատուութիւնից ընկած կը համարէի, և
ունեցած ձեղնակութիւնս կորցրած, մտադիր
եմ նորից գալ Բալթիանի, նորից ծառայել:
Նախ քան գալու, թէ և համաձայն չեմ քո դէպի
գիրքն ունեցած «նոր» հայեացքներից, այնու-
ամենայնիւ խնդրում եմ խորհուրդդ. ինչ ա-
նեմ...»:

Այդ նամակն ինձ անկեղծ վիշտ պատճառեց.
կարծեցի, որ մի սրբութիւն է հայրնյութում, և
զարմացայ թէ ինչպէս է, որ Յովսէֆը երկար
ժամանակեայ բացակայութիւնից յետոյ գիրքն
է գնացել և չէ կորուզացել սիրել նրան, հիւս-
նալ գիւղական կեանքի պարզութեամբ, նրա
առաւելութիւններով և չէ իշխել վերախաղած
հանկուտ:

«Ես իմանում ինչպէս պատասխանել նա-
մակիդ, ինչպիսի խորհուրդներ աւալ,—գրեցի
նրան.—եթէ տարվայ ամենալաւ երեք ամիս-
ներն այդտեղ անցկացնելուց յետոյ քիչ ձանձ-
րացած ես գտնուի, ապա այնուհետեւ բոլորովին
անտանելի կը լինի քեզ համար, որովհետեւ
աշխատել լինելիք անձրեւը, ցիւրը, մէքը այնքան
էլ գեղեցկութիւններ չեն պարունակում իրանց
մէջ, որպէս գիւղականային օրիգոններին
գիւղումը պահել. սիրող եմ ասում, որովհե-
տեւ նամակիցդ երևում է, որ դու գիւղ գնա-

Электротечтня Груз. Изд. Т—ва, Б. Ванская • кл